

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 3 september 2019 met nummer RvVb-A-1920-0017
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0670-A

Verzoekende partij	de bvba DE HUISMANNEN vertegenwoordigd door advocaat Johan VANMUYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3500 Hasselt, Bampslaan 19
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkommende partijen	1. de heer Zbigniew MODZELEWSKI 2. mevrouw Ursula MODZELEWSKA vertegenwoordigd door advocaat John TOURY met woonplaatskeuze op het kantoor te 1800 Vilvoorde, Jean Baptiste Nowélei 13

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 4 juni 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 29 maart 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek van 13 november 2017 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het renoveren van een eengezinswoning op het perceel gelegen te 3210 Lubbeek, Nachtegalenstraat 128, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie C, nummer 30F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 16 augustus 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 1 oktober 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkommende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 18 juni 2019.

Advocaat Frederik NIESTEN *loco* advocaat Johan VANMUYSEN voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende en tussenkomende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 21 januari 2015 wordt een proces-verbaal opgemaakt voor het uitvoeren van vergunningsplichtige werken zonder vergunning, met name afbraak- en verbouwingswerken, aan een eengezinswoning in tweede bouworde gelegen te 3210 Lubbeek, Nachtegalenstraat 128. De werken zijn via een stakingsbevel stilgelegd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek verleent op 9 maart 2015 een stedenbouwkundige vergunning voor het renoveren van een eengezinswoning. De verwerende partij weigert de gevraagde vergunning op 18 juni 2015 in graad van beroep.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 14 december 2015 opnieuw een stedenbouwkundige vergunning voor het renoveren van een eengezinswoning. De verwerende partij weigert de gevraagde vergunning nogmaals in graad van beroep op 7 april 2016.

2.

De verzoekende partij dient op 11 augustus 2017 opnieuw bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “renoveren van een eengezinswoning”.

De aanvraag omvat de afbraak van een bestaande berging/garage, interne verbouwingen op het gelijkvloers, het vergroten van de raamopeningen op de eerste verdieping, de ophoging van een hellend dak tot 7,05m en een uitbreiding rechts van 6m op 3,15m en vooraan van 3,50m op 1,12m. In vergelijking met de voorgaande aanvragen is de gevraagde uitbreiding ditmaal beperkter. Vooraan aan de woning wordt ook een terras en een parkeerplaats aangelegd.

Het garagebijgebouw en het dak van het hoofdgebouw zijn reeds afgebroken en de overblijvende buitenmuren van het hoofdvolume zijn gestript. Enkel de achtergevel en de zijgevels staan nog recht.

De woning vormt een hoek samen met de woning van de tussenkomende partijen die gelegen is in derde bouworde. De woningen sluiten nauw op elkaar aan en zijn bereikbaar via dezelfde oprit.

3.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Leuven’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 in woongebied met landelijk karakter.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 22 augustus 2017 tot en met 20 september 2017, dienen de tussenkomende partijen een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 13 november 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college beslist:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening:

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening (VCRO), gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de VCRO:

- Functionele inpasbaarheid :

Om deze aanvraag te kunnen beoordelen dient men rekenschap te geven van de historisch gegroeide situatie. De te verbouwen eengezinswoning dateert van ronde periode 1900 tot 1918 (gegevens kadaster) en is één van oudere woningen in het gehucht 'Linden-Plein'. Deze historisch gegroeide situatie heeft natuurlijk tot gevolg dat de gangbare stedenbouwkundige en architecturale regelgeving hier enigszins moeten geïnterpreteerd worden in functie van deze plaatselijke context. Ook de inplanting van deze achterliggende woningen is qua ruimtegebruik, afstanden tot de perceelgrenzen, beschikbare tuin,... afwijkend van de gangbare normen. In een eerder geweigerde aanvraag (uitspraak deputatie Vlaams-Brabant) werd ook aangegeven dat de term 'verbouwen van een woning' niet kon toegepast worden op deze woning omdat het dak van de woning werd weggenomen en slechts 3 muren van het hoofdvolume nog recht te staan. In de huidige aanvraag wordt aangegeven dat het hier wel degelijk gaat om de verbouwing van een bestaande, als vergund te beschouwen woonhuis.

De VCRO bepaalt in art. 4.1.1. de criteria die gehanteerd worden om begrippen als herbouwen en verbouwen duidelijk te interpreteren:

(...) 6° herbouwen : een constructie volledig afbreken, of méér dan veertig procent van de buitenmuren van een constructie afbreken, en binnen het bestaande bouwvolume van de geheel of gedeeltelijk afgebroken constructie een nieuwe constructie bouwen; (...)

12° verbouwen : aanpassingswerken doorvoeren binnen het bestaande bouwvolume van een constructie waarvan de buitenmuren voor ten minste zestig procent behouden worden; Een gedetailleerde opmeting is bij het bouwaanvraagdossier gevoegd. Hieruit blijkt duidelijk dat bij de 'verbouwing' van de woning zowat 70% van de buitenmuren integraal worden behouden en bovendien zelfs als effectieve buitenmuur behouden, zodat ook het oorspronkelijke karakter en uitzicht bewaard blijft. De bouwfysische verbetering van de bestaande constructie (voorzien van spouw, isolatie,...) gebeurt immers volledig aan de binnenzijde. Hierdoor blijft ook het oorspronkelijke bouwvolume behouden. Uit het voorgaande kan afgeleid worden dat de verbouwingswerken tot een strikt minimum worden beperkt. Door de verbouwingswerken wordt nog een kwaliteitsvolle 2-slaapkamerwoning gerealiseerd.

Aan de functie eengezinswoning worden evenmin wijzigingen aangebracht.

- Mobiliteitsimpact :

De bouwkaavel heeft één inrit tot de voorliggende gemeenteweg. Het betreft een gezamenlijke inrit die ook gebruikt wordt voor de woning Nachtegalenstraat 130. De huidige aanvraag voorziet een grondige sanering waarbij naast een ruime voortuin, als buffer naar de achterliggende woning, ook een autostandplaats op eigen terrein wordt gecreëerd, ook weer zo ver mogelijk verwijderd van de achterliggende woning zodat wat dit betreft ook de hinder weer minimaal is.

De bouwwerken zelf hebben een vrij beperkte omvang waardoor ze enkel slechts tijdens de werf een beperkte impact op de mobiliteit hebben.

- Schaal, ruimtegebruik en dichtheid :

Zoals al aangegeven in de rubriek 'functionaliteit' dient uitgegaan te worden van een historisch gegroeide situatie. De woning op de aanvraagkavel is een woning in 2de bouworde. Vanuit ruimtelijke overwegingen is het vormen van een bouwkavel in 2de bouworde geen optie. In het voorliggende geval echter gaat het niet om een nieuw op te richten woning maar om het verbouwen van een kleine eengezinswoning deel uitmakend van de historisch gegroeid gehucht Linden-Plein. De woningen Nachtegalenstraat 128 en 130 zijn opgericht voor de inwerkingtreding van de stedenbouwwetgeving. De inplanting en vormgeving van deze woningen zijn reeds lang geaccepteerd binnen het straatbeeld en de bestaande bebouwde omgeving, zodat men kan uitgaan van een historisch gegroeide situatie. Dit geldt ook voor de bezwaarindiener, tevens aanpalende eigenaar van de woning in 3de bouworde, op het ogenblik dat hij dit pand kwam bewonen. In dat opzicht kan de vergunningverlenende overheid accepteren dat de bestaande situatie door de geplande verbouwwerken voor een langere termijn worden bestendigd.

- Visueel vormelijk elementen :

De directe omgeving wordt gekenmerkt door een bebouwing van twee bouwlagen met een hellend dak. De bebouwing heeft geen of slechts beperkte dakkapellen, erkers of dakuitbouwen. Het huidige ontwerp houdt voldoende rekening met de karakteristieken van de bebouwde context, zodat kan gesteld worden dat de voorgestelde architectuur en de gebruikte materialen in overeenstemming is met de bestaande omliggende bebouwing.

- Cultuurhistorische aspecten :

Niet van toepassing op deze aanvraag. De woonkavel is immers niet gelegen in een beschermd landschap of dorpsgezicht, noch werd het geklasseerd als monument.

De geplande werken voorzien geen reliëfwijzigingen.

- Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen :

De voorgestelde werken doen geen afbreuk aan de wettelijke bepalingen inzake lichten en zichten (cfr. artikelen 675 tot 680bis van het burgerlijk wetboek), mits het bestaand venster in de linkergevel (op plan nr. 4) wordt vervangen door een matglas.

Algemeen:

De bestaande inplanting van de woning is een historisch gegroeide situatie. De voorgestelde verbouwwerken worden zodanig opgevat dat na verbouwing nog een kwaliteitsvolle kleine eengezinswoning wordt bekomen. De bebouwde oppervlakte wordt verkleind naar 86m² of een bouwvolume van 4052m³. Een dergelijke kleine woning kan ingepast worden binnen het bebouwingspatroon van de omgeving. Het ingediend project is daarom verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening en ontwikkeling van het gebied.

...

Tegen die beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 13 december 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verzoekende partij dient op 18 december 2017 een repliek in op het ingediende beroep.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 15 maart 2018 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

De verzoekende partij dient een replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in.

Na de hoorzitting van 27 maart 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 29 maart 2018 gegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“
...

5.1 Vormvereisten

Het beroepschrift werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. Het bewijs van gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager zijn bijgevoegd evenals het bewijs van betaling van de dossiervergoeding.

In toepassing van art. 4.7.21. §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden over een termijn van 30 dagen ingaand de dag na deze van de aanplakking vermeld in art. 4.7.19. §2, om beroep in te dienen. Tot de aanplakking werd overgegaan op 20 november 2017, conform het attest, afgeleverd door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde.

Het beroep is gedateerd 13 december 2017 en werd dezelfde dag op de post afgegeven. Het beroep werd op 14 december 2017 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd gerespecteerd.

Tijdens de hoorzitting wordt geopperd dat het beroep onontvankelijk is, omdat het enkel zou verwijzen naar de argumentatie die opgebouwd werd in voorgaande dossiers. In het beroepschrift wordt inderdaad verwezen naar de voorgeschiedenis van het dossier, en eveneens naar de argumentatie die in het verleden werd geopperd tegen het project. Desalniettemin wordt eveneens gesteld dat de motivatie wordt hernomen omdat de renovatie voor een vermindering van zon, licht en privacy zal zorgen. Er wordt dus wel degelijk hinder vermeld.

Het beroepschrift voldoet aan de vormvoorschriften opgelegd door art. 4.7.21. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

...

5.6 Beoordeling

a) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

De aanvraag voorziet in een verbouwing zonder uitbreiding van de oppervlakte. De aanvraag houdt dus geen wezenlijke vermindering in van de infiltratiecapaciteit van de bodem. Er dienen geen bijzondere maatregelen te worden vooropgesteld. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

b) Het goed maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling. Het goed is evenmin gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een woongebied met landelijk karakter. Artikelen 5 en 6 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen

en de gewestplannen is van kracht. De voorliggende aanvraag is niet in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het woongebied met landelijk karakter.

c) De aanvraag beoogt het verbouwen van een woning in tweede bouworde. De woning staat niet alleen in tweede bouworde ingeplant, ze staat ook op korte afstand van de perceelsgrenzen. Zo houdt ze achteraan slechts 0,60 m afstand tot de perceelsgrens, vooraan 7,20 m, ter hoogte van de linkergevel 1,20 m en ter hoogte van de rechtergevel staat ze tot op de perceelsgrens. Verder houdt ze slechts 1,75 m afstand tot een naburige woning, die eveneens in achterliggende bouworde is ingeplant, en 9,80 m tot de voorliggende woning in eerste orde. Ten aanzien van de vorige aanvragen werd de uitbreiding verkleind. De bouwdiepte van de uitbreiding wordt beperkt tot 3,15 m in plaats van 8 m, en ook vooraan blijft de uitbreiding beperkt. Desalniettemin kan worden vastgesteld dat de uitbreiding nog steeds tot tegen de rechter perceelsgrens komt.

De aanvraag omvat zeer ingrijpende verbouwingswerken van een woning met een ongunstige inplanting. Immers, zoals ter plaatse kon vastgesteld worden werden zijn de werken al aangevat en blijft slechts een ondergeschikt deel van de bestaande woning behouden. De bijgebouwen werden reeds volledig afgebroken en van het hoofdvolume staan momenteel slechts 3 muren overeind. Ook de vloeren en daken zijn verwijderd. Op die manier kan er geenszins gesproken worden van instandhoudingswerken of (beperkte) verbouwingswerken. De omvang van de werken is zeer ingrijpend en de impact ervan kan vergeleken worden met die van herbouwwerkzaamheden. De vergelijking duidt echter vooral om de impact en de grootte-orde van de werken, ze verwijst niet naar de definitie van al dan niet herbouw van zonevreemde woningen met een bepaald percentage aan bestaande muren, zoals bepaald in de Codex. De geplande werken zijn in ieder geval zeer ingrijpend en van het oorspronkelijke gebouw blijft op 3 wanden na, weinig behouden.

d) Bij een herbouw of grondige verbouwing wordt er niet zonder meer opnieuw toegestaan wat er voorheen stond. Gezien dergelijke werken eigenlijk een herordening van de plaats impliceren, wordt beoordeeld of het stedenbouwkundig verantwoord is dat de bestaande inplanting en gabarit voor lange tijd bestendig en opgewaardeerd wordt op de plaats. Wanneer een bestaande situatie ruimtelijk niet goed is, kan er bij dergelijke ingrijpende werken niet gegarandeerd worden dat hetzelfde volume terug mag worden opgericht. Dit is het geval bij de voorliggende aanvraag. Met deze werkzaamheden wordt een ongunstige situatie niet alleen bestendig maar door de beperkte uitbreidingen ook nog verergerd. Het bestendigen van deze ongunstige stedenbouwkundige toestand brengt voor lange tijd de plaatselijke ruimtelijke ordening schade toe. Dit is niet verantwoord.

e) De inplanting van de woning en de wijze van ontsluiting gebeurt niet volgens de stedenbouwkundige principes die vandaag gehanteerd worden. Bij de oprichting of grondige verbouwing van woningen in tweede orde, is het noodzakelijk dat er voldoende afstand tot de perceelsgrenzen en de naburige woningen gerespecteerd wordt, namelijk minimaal 10 m. Ook de hoogte van de woning wordt doorgaans beperkt tot één bouwlaag en een hellend dak. Niet tegenstaande deze afstand niet afdwingbaar is in gebieden waar de maximale bouwdiepte niet vastligt bij middel van de stedenbouwkundige voorschriften van een verkaveling, BPA, RUP of stedenbouwkundige verordening, dient het minstens als een richtnorm gehanteerd te worden. De afstand is nodig omdat woningen in tweede orde geen specifieke oriëntatie naar één tuinstrook kennen, maar omgeven zijn door tuinen, waardoor een kans op inkijk ontstaat. Bovendien laat dit ordeningsprincipe toe om de tuinen volwaardig te doorgroenen.

De kwestieuze woning omvat 2 bouwlagen en staat op een zeer klein perceel, op korte afstand van de achterliggende woning en in de tuinzone van de voorliggende woningen aan de Nachtegalenstraat. De bouwvrije stroken ontbreken of hebben geen ruimtelijke betekenis aan 3 zijden van de woning en aan de opengewerkte linker zijde bedraagt de "tuinstrook" slechts 6.25m. Met de zeer beperkte afstanden die door de voorliggende aanvraag bestendigd worden komt men in geen enkel opzicht tegemoet aan de geldende normen. De aanvraag geeft een ongunstig stedenbouwkundig geheel dat kan zorgen voor hinder met vermindering van zon en licht en privacy. Doordat de woning gelegen is ter hoogte van de tuinzones van de naburige woningen in eerste orde wordt het rustige woongenot van deze tuinen verstoord. Verder heeft de configuratie ook een negatieve visuele impact. De goede ruimtelijke ordening komt door de inplanting in het gedrang.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- het bijgebouw werd volledig afgebroken, en van het hoofdvolume staan enkel nog 3 muren recht; conform de impact van een vergelijkbare herbouw dringt een beoordeling van de plaatselijke ordening zich op;*
- het is onaanvaardbaar om een slechte stedenbouwkundige toestand voor lange tijd te bestendigen.*
- ...*

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.7.21 - 4.7.23, §1 en 4.7.25VCRO, artikel 1, §1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen (verder: Beroepenbesluit), van de formele motiveringsplicht, het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Volgens de verzoekende partij ontbreekt de identificatie van de met het beroepschrift bestreden beslissing. Er wordt in het beroepschrift louter verwezen naar de motivering van de verwerende partij in de eerdere weigeringsbeslissingen van 2015 en 2016. Op geen enkel ogenblik wordt verwezen naar de concrete inhoud van de beslissing van het college van burgemeester en

schepenen van 13 november 2017 over de nieuwe aanvraag die op wezenlijke punten verschilt van de eerdere aanvraag. De inhoudelijke argumentatie moet volgens de ontvankelijkheidsvereisten van het Beroepenbesluit juist concreet betrekking hebben op de bestreden collegebeslissing.

In de bestreden beslissing heeft de verwerende partij met geen woord gerept over de ontvankelijkheidsvereisten inzake de identificatie van de bestreden beslissing en de inhoudelijke argumentatie over die beslissing, ook al had de verzoekende partij daar uitdrukkelijk op gewezen in haar nota aan de verwerende partij en is het overduidelijk dat de beroeper geen kennis heeft genomen van de voorliggende aanvraag en de inhoud van de bestreden collegebeslissing.

In het beroepschrift wordt bovendien geen omschrijving gegeven van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die de beroepsindieners kan ondervinden van de bestreden beslissing. Het beroepschrift is zuiver *in abstracto* opgesteld zonder concrete kennis van de inhoud van de vergunningsbeslissing. Dat aanvaarden zou betekenen dat een *actio popularis* kan worden ingesteld waarbij eender wie tegen om het even welke beslissing, ontdaan van elke concrete inhoudelijke kritiek en persoonlijke hinder en nadelen, een beroep kan indienen. Het gegeven dat de beroepsindieners meent te kunnen volstaan met een verwijzing naar de voorgaande vergunningsbeslissingen bevestigt het *actio popularis*-karakter van de vordering. Ook op dat punt is de motivering van de bestreden beslissing ontoereikend.

Het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, waarop de bestreden beslissing steunt, is onvolledig. Er wordt geen rekening gehouden met de nota van de verzoekende partij, zodat het verslag niet voldoet aan de vereisten uit artikel 4.7.22 VCRO en de verwerende partij daarop niet kon steunen in het kader van artikel 4.7.23, §1 VCRO.

Bovendien wordt het hoorrecht, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel geschonden. Het blijkt geenszins dat de replieknota mee in de beoordeling werd betrokken, zodat het decretaal toegekende hoorrecht tot een lege doos werd gemaakt.

De verwerende partij had het beroep dan ook onontvankelijk moeten verklaren.

2

De verwerende partij antwoordt dat de motiveringsplicht geenszins vereist dat alle aangehaalde feitelijke en juridische argumenten moeten worden beantwoord. Het volstaat dat de motivering draagkracht is, wat volgens de verwerende partij het geval is.

De bestreden beslissing schendt evenmin het hoorrecht. Uit de bestreden beslissing blijkt ontegensprekelijk dat de verwerende partij wel degelijk kennis heeft genomen van het standpunt van de verzoekende partij waarbij zij naar de weergave van de hoorzitting in de bestreden beslissing verwijst. Er kan dus onmogelijk worden aangenomen dat het standpunt van de verzoekende partij niet in de bestreden beslissing zou zijn betrokken. Bovendien vereist ook het hoorrecht niet dat op elk argument uitdrukkelijk moet worden geantwoord.

De verwerende partij heeft afdoende gemotiveerd waarom het ingediende administratief beroep ontvankelijk is.

3.

De tussenkomende partijen benadrukken dat zij in hun beroepschrift de bestreden collegebeslissing duidelijk hebben geïdentificeerd. Het kan hen niet worden verweten dat de gemeente geweigerd heeft hen een kopie van de verleende vergunning en het attest van aanplakking te bezorgen.

De tussenkomende partijen hebben in hun beroepschrift bovendien wel concrete inhoudelijke kritiek geleverd. In het kader van het openbaar onderzoek zijn zij het project gaan inkijken en hebben zij uitdrukkelijk een bezwaar ingediend tegen de nieuwe vergunningsaanvraag. Bij het inkijken kon worden vastgesteld dat eenzelfde problematiek voorligt als bij de eerdere geweigerde vergunningen van 18 juni 2015 en 16 april 2016. De tussenkomende partijen hebben in hun beroepschrift uitdrukkelijk gewezen op de bestaande problematiek en erop gewezen dat een gelijkaardige aanvraag reeds tweemaal werd afgewezen. De tussenkomende partijen leveren dus wel degelijk inhoudelijke kritiek.

Er worden ook uitdrukkelijk hinder en nadelen ingeroepen, met name de vermindering van zon, licht en privacy en het ongunstig geheel dat voor hun eigendom zou worden gecreëerd. De tussenkomende partijen citeren vervolgens de betreffende passage uit hun beroepschrift.

4.

De verzoekende partij benadrukt dat zij tijdens de beroepsprocedure uitdrukkelijk geeft aangevoerd dat het beroep van de tussenkomende partijen onontvankelijk was. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het beroep als ontvankelijk beschouwt zonder enige motivering. Dat er volgens de verwerende partij aan de formele en materiële motiveringsplicht zou zijn voldaan, is dus onjuist.

Het louter verwijzen naar argumentatie die in het verleden werd geopperd, kan volgens de verzoekende partij niet volstaan als ontvankelijke beroepskritiek, temeer nu de aanvraag wezenlijk verschilt van de vorige aanvraag. Een loutere verwijzing naar de datum van de bestreden collegebeslissing is evenmin voldoende om de beslissing te identificeren.

Beoordeling door de Raad

1.

De procedureregels van het administratief beroep zijn vervat in artikel 4.7.21 VCRO tot en met artikel 4.7.25 VCRO. Artikel 4.7.21 VCRO zoals van toepassing op de aanvraag, bepaalt onder meer als volgt:

“...

§1. Tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag kan een georganiseerd administratief beroep worden ingesteld bij de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen. Bij het behandelen van het beroep onderzoekt de deputatie de aanvraag in haar volledigheid.

§2. Het beroep, vermeld in §1, kan door volgende belanghebbenden worden ingesteld:

...

2° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing;

...

§3. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat:

...

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking.

§4. Het beroepschrift wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

De indiener van het beroep bezorgt gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college.

§5. In de gevallen, vermeld in §2, eerste lid, 1°, 2° en 3°, dient het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid vergezeld te zijn van het bewijs dat een dossiervergoeding van 62,50 euro betaald werd, behalve als het beroep gericht is tegen een stilzwijgende weigering. De dossiervergoeding is verschuldigd op rekening van de provincie.

...

De bepaling duidt de belanghebbenden aan die administratief beroep kunnen instellen en formuleert de volgende ontvankelijkheidsvoorwaarden: 1) het beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen; 2) het beroep moet worden ingediend per beveiligde zending; 3) een bewijs moet worden bezorgd van de beveiligde zending van een afschrift van het beroepschrift aan desgevallend de aanvrager en aan het college van burgemeester en schepenen en 4) een bewijs moet worden bezorgd van de betaling van de dossiervergoeding.

Er worden in de VCRO geen andere ontvankelijkheidsvereisten voorzien.

Artikel 4.7.25 VCRO laat de Vlaamse regering toe om nadere formele en procedureregels in graad van administratief beroep bij de deputatie te bepalen, in het bijzonder wat de opbouw van het beroepschrift en de samenstelling van het beroepsdossier betreft.

2.

Met het Beroepenbesluit van 24 juli 2009 heeft de Vlaamse regering van die delegatie gebruik gemaakt. In het Beroepenbesluit worden met artikel 1, §1 onder meer de volgende vormvereisten op straffe van onontvankelijkheid opgelegd:

“ ...

2° de identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van deze beslissing;

3° een inhoudelijke argumentatie in verband met de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing.

Indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden, omvat het beroepschrift tevens een omschrijving van deze hinder en nadelen.

...”

Volgens de verzoekende partij ontbreekt de identificatie van de bestreden beslissing in het beroepschrift, bevat het geen inhoudelijke argumentatie over de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing op zich en worden ook de hinder en de nadelen die de tussenkomende partijen specifiek van de bestreden beslissing zouden ondervinden, niet concreet omschreven. Het louter verwijzen naar eerdere weigeringsbeslissingen van de verwerende partij, die betrekking hebben op eerdere aanvragen met een ander ontwerp, kan volgens haar niet volstaan.

3.

Nog afgezien van de vraag of de artikelen 4.7.21 VCRO tot en met artikel 4.7.25 VCRO wel een voldoende decretale grondslag bieden voor de onontvankelijkheidssanctie van artikel 1, §1, tweede lid Beroepenbesluit, stelt de Raad vast dat het middel feitelijke grondslag mist in zoverre de verzoekende partij beweert dat het beroepschrift geen identificatie van de bestreden beslissing en geen inhoudelijke argumentatie over de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing omvat.

In het beroepschrift hebben de tussenkomende partijen het voorwerp van hun beroep als volgt omschreven:

“ ...

Beroeper heeft de eer u hierbij zijn beroep te laten geworden, gericht tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek, zoals uitgehangen werd op 20 november 2017 waarbij een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd aan De Huismannen met zetel te 3472 Kortenen, Slagveldweg 2 voor het renoveren van een eengezinswoning met als adres Nachtegalestraat 128, kadastraal gekend als afdeling 4, Sectie C, 30 F.

...”

Het kan in redelijkheid niet worden betwist dat die omschrijving de verwerende partij in staat stelt om het voorwerp van het beroep concreet te identificeren. In hun beroepschrift wijzen de tussenkomende partijen er bovendien op dat zij een kopie van de beslissing en het attest van aanplakking hebben opgevraagd bij de gemeente, maar die gegevens op het ogenblik van het indienen van het administratief beroep nog niet hebben verkregen, wat door de verzoekende partij ook niet wordt betwist. Het kan de tussenkomende partijen dan ook niet verweten worden dat zij in hun beroepschrift niet naar de concrete datum van de collegebeslissing zelf verwezen, te meer nu de beslissingsdatum ook niet op de aanplakking werd vermeld.

Doordat de tussenkomende partijen bij het opstellen van hun beroepschrift niet beschikte over een kopie van de collegebeslissing, kan het hen evenmin worden verweten dat zij in hun beroepschrift niet naar de concrete motieven van de collegebeslissing verwijzen. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij aanvoert, bevat het beroepschrift bovendien wel degelijk inhoudelijke kritiek op de huidige aanvraag. De tussenkomende partijen hebben de gewijzigde aanvraag tijdens het openbaar onderzoek ingekeken en een bezwaarschrift ingediend. Zij hebben zich op die manier dan ook een duidelijk beeld kunnen vormen van de omvang van de huidige aanvraag. Gelet op de relatief beperkte wijzigingen ten opzichte van de voorgaande aanvragen, is het geenszins onredelijk dat de tussenkomende partijen in hun beroepschrift bij wijze van kritiek op de verleende vergunning verwijzen naar de vaststellingen en kritieken in de eerdere weigeringsbeslissingen van de verwerende partij. Bovendien achten de tussenkomende partijen, ongeacht het ontwerp van de aanvraag, ‘*elke renovatie (lees: heropbouw) van de woning in strijd met de goede ruimtelijke ordening*’ en ‘*dient bijgevolg geweigerd te worden in toepassing van de artikelen 1.1.4 VCRO juncto artikel 4.3.1 VCRO*’.

4.

Voor zover de verzoekende partij aanvoert dat de tussenkomende partijen onvoldoende aannemelijk zouden maken dat zij hinder en nadelen zouden ondervinden van de bestreden collegebeslissing van 13 november 2017, moet erop worden gewezen dat de decreetgever met het artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO een effectief recht op toegang tot de administratieve beroepsprocedure aan belanghebbende derden heeft willen waarborgen. Die bepaling mag dus niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast. Het volstaat dat de gevreesde hinder of nadelen afdoende concreet omschreven worden en dat er aannemelijk gemaakt wordt

dat die hinder of nadelen, rechtstreeks of onrechtstreeks, het gevolg kunnen zijn van de in eerste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissing. Artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO vereist niet dat een derde effectief hinder of nadelen ondervindt. Het risico op het ondergaan van hinder of nadelen als gevolg van de vergunningsbeslissing volstaat.

In hun beroepsschrift voeren de tussenkomende partijen aan dat hun woning *‘paalt aan het goed waarop de bestreden stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd en zal bij het beëindigd zijn van de aangevraagde renovatie belangrijke hinder en nadelen kennen (zoals vermindering van de privacy gelet op de configuratie, lichtinval, zon, lawaai, etc.)’* en dat *‘de renovatie van de (quasi) afgebroken woning voor een ongunstig geheel zal zorgen met hinder voor beroepers voor gevolg alsook met vermindering van zon, licht en privacy’*. Hiermee tonen de tussenkomende partijen voldoende duidelijk aan dat zij minstens een risico lopen op het ondervinden van hinder en nadelen door de concrete vergunningsaanvraag. Het beroepsschrift betreft dan ook geen loutere *actio popularis*.

5.

Waar de verzoekende partij nog aanvoert dat de hoorplicht wordt miskend omdat noch de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, noch de verwerende partij rekening zou houden met haar replieknota's op het beroepsschrift en het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, moet worden opgemerkt dat noch de formele motiveringsplicht, noch de hoorplicht de verwerende partij verplicht om puntsgewijs de weerleggingsnota en de replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar te beantwoorden.

Onder het punt 3. 'Horen' wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld dat de verzoekende partij een replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft neergelegd en wordt weergegeven dat de verzoekende partij ook tijdens de hoorzitting de ontvankelijkheid van het beroep heeft aangekaart. Bij de bespreking van de vormvereisten vat de verwerende partij de argumentatie van de verzoekende partij nog eens uitdrukkelijk samen en motiveert verder concreet waarom zij de aangevoerde argumentatie niet bijtreedt en het beroep wel ontvankelijk acht. Er kan dus bezwaarlijk worden voorgehouden dat de verwerende partij geen rekening zou hebben gehouden met de argumentatie van de verzoekende partij en daarbij de hoorplicht zou hebben miskend.

6.

Gelet op voorgaande vaststellingen kon de verwerende partij dan ook op redelijke en zorgvuldige wijze oordelen dat het ingediende *“voldoet aan de vormvoorschriften opgelegd door art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.”*

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij ontleent een tweede middel aan de schending van artikel 4.1.1, 12° VCRO, artikel 4.3.1, §2 VCRO en van de formele motiveringsplicht, het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De VCRO hanteert een mathematisch criterium om een onderscheid te maken tussen het begrip verbouwen en het begrip herbouwen. Het staat buiten kijf dat minstens 60% van de buitenmuren behouden wordt, waardoor de aanvraag als verbouwing moet worden gekwalificeerd. De

beoordeling van de verwerende partij betekent dan ook een schending van de objectieve definitie van verbouwen uit de VCRO en staat haaks op de betrokken parlementaire voorbereiding.

Door de miskennis van het onderscheid tussen verbouwen en herbouwen wordt er ook een foutieve beoordeling gemaakt van de goede ruimtelijke ordening. Er wordt ook ten onrechte abstractie gemaakt van de historisch gegroeide bijzondere stedenbouwkundige toestand ter plaatse, die vanuit dat opzicht moet worden erkend door de vergunningverlenende overheid. Door te vertrekken vanuit de foutieve premisse van herbouw, kan de kavel conform de actuele stedenbouwkundige principes niet meer voor verbouwing in aanmerking komen, waardoor concreet een bouwverbod wordt opgelegd.

Het college van burgemeester en schepenen oordeelde dat het gevraagde wel voor vergunning in aanmerking kwam.

2.

De verwerende partij antwoordt dat zij in de bestreden beslissing niet heeft gesteld dat het zou gaan om een herbouw, maar wel dat de verbouwingswerken een dermate grote omvang hebben dat zij onmogelijk als instandhoudingswerken of een beperkte verbouwing kunnen worden beschouwd. Er blijft op heden slechts een ondergeschikt deel van de bestaande woning behouden. Alle bijgebouwen werden al afgebroken en er staan van het hoofdgebouw nog maar drie muren overeind. Ook alle vloeren en daken zijn verwijderd. Van het oorspronkelijke gebouw blijft er dus op drie muren na maar weinig over. De impact van de werken kan dus vergeleken worden met die van herbouwingswerken. De vergelijking die de verwerende partij in de bestreden beslissing maakt, duidt dus op de impact en de grootteorde van de werken en verwijst dus niet als zodanig naar de definitie in de VCRO.

Bij een herbouw of een grote verbouwing kan er niet zonder meer worden toegestaan wat er voorheen stond. Gezien dergelijke verbouwingswerken eigenlijk een herordening van de plaats impliceren, moet beoordeeld worden of het stedenbouwkundig verantwoord is dat de bestaande inplanting en het bestaande gabarit bestendig en opgewaardeerd worden voor lange tijd op die plaats. Wanneer een bestaande situatie ruimtelijk niet goed is, kan er bij dergelijke ingrijpende werken niet gegarandeerd worden dat het zelfde volume terug mag worden opgericht. Het betreft in deze zaak een ongunstige situatie waarbij de bestaande woning niet voldoende afstand houdt van de perceelsgrenzen, die thans wordt bestendig en verergerd. De verwerende partij heeft dan ook terecht geoordeeld dat het bestendigen van deze situatie schade toebrengt aan de plaatselijke ruimtelijke ordening.

3.

De tussenkomende partijen voeren geen uitdrukkelijke repliek op dit middel.

4.

De verzoekende partij laat in haar wederantwoordnota nog gelden dat de bestreden beslissing duidelijk melding maakt van 'ingrijpende herbouwingswerken' zonder dat er aan de voorwaarden inzake herbouw volgens de VCRO is voldaan. De begrippen verbouw en herbouw worden foutief in de bestreden beslissing gehanteerd. De rechtshandeling steunt dus op foute motieven die in rechte de beslissing niet kunnen verantwoorden. De beslissing moet integendeel steunen op welke bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid zijn vastgesteld.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, d) VCRO volgt dat een vergunning moet worden geweigerd als de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening, vermeld in artikel 4.3.1, §2 VCRO, bij haar beoordeling dient te betrekken en rekening dient te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De motiveringsplicht vereist niet dat de vergunningverlenende overheid punt per punt dient te antwoorden op alle doorheen de administratieve procedure opgeworpen argumenten. Het volstaat dat de vergunningverlenende overheid de redenen vermeldt waarop zij haar beslissing steunt. De in de bestreden beslissing op te nemen motieven moeten afdoende zijn. Er kan enkel rekening worden gehouden met de in de bestreden beslissing uitdrukkelijk opgenomen motieven.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in alle redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.

Met de bestreden beslissing weigert de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor de renovatie van een eengezinswoning in tweede bouworde. Het gevraagde betreft volgens haar een zeer ingrijpende verbouwing in de grootteorde van herbouwingswerken, die de ongunstige stedenbouwkundige toestand verergeren en voor lange tijd bestendigen. Door de zeer beperkte afstanden tot de perceelsgrenzen zorgt het gevraagde voor een vermindering van zon, licht en privacy en wordt het rustige woongenot in de tuinzones van de naburige woningen verstoord.

De verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij aanvoert dat de verwerende partij haar weigering zou steunen op een onwettige kwalificatie van het gevraagde als zijnde een herbouw. De verwerende partij motiveert weliswaar dat *“de impact [van de werken] kan vergeleken worden met die van herbouwwerkzaamheden.”* maar voegt daaraan uitdrukkelijk toe dat de vergelijking duidt op *“de impact en de grootte-orde van de werken, ze verwijst niet naar de definitie van al dan niet herbouw van zonevreemde woningen met een bepaald percentage aan bestaande muren, zoals bepaald in de Codex.”* Zoals de verwerende partij terecht motiveert, zijn de definities van herbouw en verbouwing in hoofdzaak relevant voor werken aan zonevreemde woningen, waar er juridisch bindende implicaties zijn verbonden aan het genoemde onderscheid (bijvoorbeeld geen herbouw mogelijk in ruimtelijk kwetsbaar gebied). Dit is niet het geval in een zone-eigen context, zoals in de huidige aanvraag. De verzoekende partij hanteert het begrip ‘herbouwwerkzaamheden’ hier dus enkel om de omvang en impact van de gevraagde werken te duiden. In die optiek vertrekt het middel van de verzoekende partij dan ook vanuit een foutieve premisse. De kritiek die de verzoekende partij met verwijzing naar de definities van verbouw en herbouw van artikel 4.1.1 VCRO op de bestreden beslissing uit, is dan ook irrelevant.

Uit het administratief dossier blijkt dat alle bijgebouwen reeds werden afgebroken en dat van het hoofdvolume van de bestaande woning de vloeren en het dak zijn verwijderd en enkel nog drie

muren overeind staan. Gelet op die concrete situatie is het geenszins onredelijk dat de verwerende partij de gevraagde werken qua omvang vergelijkt met de impact van een herbouw en het gevraagde in dat kader toetst aan zijn verenigbaarheid met een goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partij toont in haar uiteenzetting niet aan dat die toets aan de goede ruimtelijke ordening kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn. Zij voert in hoofdzaak kritiek op het gegeven dat de verwerende partij geen rekening zou hebben gehouden met het historisch gegroeid karakter van specifieke stedenbouwkundige situatie, terwijl het college van burgemeester en schepenen omwille van de perceelshistoriek wel de gevraagde vergunning verleende. Er moet echter opgemerkt worden dat door de devolutive werking van het administratief beroep de verwerende partij overeenkomstig artikel 4.7.21, §1 VCRO het gevraagde in zijn volledigheid onderzoekt. Dat houdt in dat de verwerende partij de aanvraag opnieuw beoordeelt naar legaliteit en opportuniteit, zonder daarbij gebonden te zijn door de motivering vervat in de beslissing van het college, of door de voor haar aangevoerde beroepsargumenten. De verwerende partij was dan ook geenszins verplicht om in dezelfde mate als het college van burgemeester en schepenen rekening te houden met het historisch gegroeid karakter van de bestaande stedenbouwkundige toestand. Het enkele feit dat de verwerende partij het college van burgemeester en schepenen op dat punt niet volgt, maakt de bestreden beslissing op zich nog niet onwettig.

De verwerende partij oordeelt, gezien de omvang van de werken en de impact ervan om de naburige woningen, niet op kennelijk onredelijke wijze dat een bestendiging en zelfs een verergering van de bestaande ongunstige stedenbouwkundige situatie, die het gevolg zouden zijn van de gevraagde werken, onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. Zij wijst daarbij concreet op de negatieve gevolgen van de gevraagde verbouwings- en uitbreidingswerken op het vlak van bezonning, lichtinval en privacy voor de naburige woningen en hun tuinzones, die als zodanig door de verzoekende partij ook niet worden betwist.

Dit betreft een discretionaire beoordeling van de verwerende partij, die de Raad niet kan overdoen. De Raad kan enkel nagaan of de verwerende partij de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, in het bijzonder of zij is uitgegaan van juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft geïnterpreteerd en op grond daarvan in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen. De verzoekende partij toont niet aan dat de weigering door de verwerende partij van de aanvraag omwille van de strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening onjuist of kennelijk onredelijk is.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Zbigniew MODZELEWSKI en mevrouw Ursula MODZELEWSKA is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkommende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 3 september 2019 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Bart VOETS

Pieter Jan VERVOORT